

cerkvah. V razpravi so tudi bila prosvetna vprašanja, osobito šolske zadeve, pa tudi vsa druga vprašanja, ki zanimajo katoliško cerkev in ki so v njih škofje storili primerne sklepe. Škofovske konference so bile napolnjene s plodovitim delom.

Počenjanje čeških svobodomislecev. Ravnjanje laži-svobodomislecev poznamo iz opazovanja slovenskega dela te mednarodne organizacije, ki mu komandira framašonska loža. Slovensko svobodomiselstvo je zrastle večinoma na steblih češkega, saj so glavni propagatorji liberalistične in naprednjaške misli med Slovenci bili učenci Masaryka in njemu sličnih čeških duhov. Da ni mogel slovenski liberalizem razviti svojega programa do zadnjih posledic, je preprečilo naše ljudstvo, ki je pravočasno spregledalo njegove nakane ter onemogočilo njih izvršitev. Češki svobodomisleci pa so porabili, boljše izrabili ustanovitev lastne češkoslovaške države v izvajanje svojega programa. Kaj je to pomenjalo za krščansko družino, šolo in vzgojo mladine, je nedavno odkrito in odločno povedal najpristojnejši činitelj, praški nadškof kardinal dr. Kašpar. V svojem govoru ob posvetitvi nove češke dekliške gimnazije v Pragi, ki jo vodijo uršulinke, je rekel med drugim: »Po prevratu, ko se je pri nas vse odvrnilo od Boga, se je na ukaz naše družbe začelo z razkristjanjevanjem in laiziranjem tako pri zakonu in družini, kot pri mladini in šoli. Odpravili so tudi cerkveni pokop in ga spremenili v sežiganje. Teda je prenehal tudi »Veni, Sancte Spiritus« (Pridi, Sveti Duh), prenehal »Te Deum«. Otroci niso več vodili v cerkve, iz šol so odstranili križe, pouk verouka je bil otežkočen. Šol niso več blagoslavliali, toda zato so se napolnjevale kaznilnice z mladostnimi zločinci. Gorje, če se ljudstvo ne povrne k Bogu...«

Štrašne številke. Čim bolj očiščujejo španski nacionalisti svojo domovino republikansko-komunistične divjaške strahovlade, tem več dokazov prihaja na dan o strahovitih zločinih anarhistično-komuni-

stične druhal. Ob koncu leta 1938 je vatikanski list »Osservatore Romano« objavil stvarne podatke o zlodejstvih komunističnih barbarov v nekaterih španskih pokrajinah. V pokrajini Santander je bilo umorjenih 156 duhovnikov, v pokrajini Oviedo 119. V teh dveh pokrajinah je bilo uničenih več ko 200 cerkva, v pokrajini Huesca pa 400. V škofiji Saragosa so boljševiki zavzeli samo 176 župnij; v teh so porušili ali storili nerabne vse cerkve, umorili so 76 duhovnikov, o 40 pa se ne ve, kje so. V vseh tistih krajih Katalonije in pokrajine Castellon, ki so jih zdaj osvojili nacionalisti, ni bila niti ena cerkev nedotaknjena; vse so komunisti pred odhodom ali z dinamitom porušili ali drugače oskrunili. V Španiji je 37 škofij, ki so bile pod oblastjo boljševikov, deloma so še zdaj. Tu je bilo cerkva, kapel in samostanov skupno 26.000. Od teh jih je več ko 17.000 porušeni ali zažgani, torej več ko 70%. Na otoku Minoriki, ki ima 40.000 prebivalcev, je bilo ubitih 38% vseh duhovni-

kov in redovnikov. V mestu Tarragoni, ki so jo nedavno osvojili nacionalisti, so ob začetku vojne komunisti zaprli 13.000 oseb, od teh so 350 že v nekaj dneh postrelili, v naslednjih mesecih pa še več. Vsega skupaj je bilo v Tarragoni pomorenjenih nad 1500 ljudi. Divjanje komunistične druhal v Španiji spominja na grozovita zlodejstva Timurjevih Mongolov v 14. stoletju.

Komunist kot domoljub. V južni Franciji izhaja revija (list), ki jo izdaja francoski pisatelj Jean Giono, kateri je eden izmed vrhovnih voditeljev komunistične stranke. V svojem listu objavlja Jean Giono ta-le razgovor med seboj in neko ženo. On: »Edina zmaga je življenje.« Ona: »Kaj pa takrat, če nas Nemčija napade? Kaj naj takrat storimo?« On: »Odpovedati moramo službo vojni. Ako nas Nemčija napade, kaj bi se nam moglo hujšega zgoditi, kakor da bi morali postati Nemci? Kar se mene tiče, sem rajši živ Nemec, kot pa mrtev Francoz. Mussolini je sicer rekel, da je boljše en dan preživeti kot lev, kakor sto let kot ovca. Jaz pa rečem, da rajši živim sto let kot ovca, kakor en dan kot lev.« Takšen je komunističen patriotizem. Ni čuda, da je Francija zadnji čas v mednarodnem življenju tako oslabela, če pa je v njej imel marksistični socializem in komunizem tako važno besedo!

Novice

Osebnosti

Imenovanje. Škof dr. Ivan Tomažič je imenoval za duhovnega svetnika g. Mirka Ratej, predsednika Zveze bojetnikov, bivšega vojnega kurata in dolgoletnega kateheta v Trbovljah. K zaslužnemu imenovanju naše častitke!

70 letnica vzornega šolskega upravitelja. V Podčetrtku ob Sotli je obhajal sredi minulega tedna 70 letnico g. Franc Lovrec,

upokojeni šolski upravitelj. G. jubilar je vzor pravega krščanskega vzgojitelja mladine in se je veselil kot učitelj na vseh službenih mestih najlepših uspehov. Krepkemu ter čilemu 70 letniku častita »Slov. gospodar« z željo, da bi ostal ohranjen v Podčetrtku do skrajnih mej človeškega življenja!

Štoperski g. župnik umrl. V Stopercih pri Rogatcu je preminul g. Alojzij Pihler, tamošnji dolgoletni župnik. Rodil se je dne

»In kam boš šel? Morda k mornarici?«
»Ne! Hvala za norčevanje! Vem za boljši izhod. Ponoči nisem n. gel zaspali. Razmišljal sem. Spomnil sem se na to, koliko velikih, bogatih ljudi je prav tako začelo svojo življenjsko pot ko ti in jaz. Kako so prišli do bogastva? Srečo so imeli. Po naključju so iznašli kako novo stvar. Tako sem mislil, da bom tudi jaz iznašel kaj novega.«

Peter je spet pljunil.

»Ti? Saj še dobro čitati ne znaš!«

»Nič ne de!« je mirno odvrnil Štefan. »K iznajdbam ni potrebna velika načitanost. Pred dnevi sem čital o nekem fantiču, ki je iznašel jadralno letalo in je z njim preletel precej široko reko.«

»No in kako korist ima kdo od tega?«

»Ko bo izpopolnil svoje letalo, bo mogel z njim preleteti tudi velike daljave.«

»Sinko, tisti gospod iznajditelj je norec s teboj vred.«

»Pusti ga pri miru! Jaz bom kako bolj praktično stvar iznašel. Morda kak tiskarski stroj na električni pogon.«

Ko je videl začudenje in malovernost v Petrovih očeh, je nadaljeval:

»Sicer pa tudi druga pota vodijo k uspehu. Slišal sem tudi o takih, ki so s svojimi prihranki igrali na borzi in preden so se prav zavedli, kaj delajo, so postali milijonarji. In koliko revežev, podobnih tebi in meni, se je povzpelo v Ameriki na najvišja mesta!«

Štefan je utihnil, ker se je spet bližal delovodja. Razgovor se pa tudi pozneje ni nadaljeval.

Popoldan je počasi mineval... Dolgočasno enoličnost je prekinil prihod blagajnika, ki je šel od delavca do delavca in vsakemu izročil rumen zavitek.

»Hvala Bogu!« je vzdihnil Štefan. »Denar sedaj že imam!«

Odprl je zavitek. V njem so bili trije petdolarski bankovci in en poldolarski srebrnik. Priložen je bil listek s pripombo: »Petdeset centov odtegljaja radi zamude v petek jutraj.« Za petminutno zamudo so odtegnili petdeset centov. Ob drugih prilikah bi se radi tega jezil, sedaj se niti zmenil ni za to. Samo na Nino je mislil.

Naposled je ura odbila šest. Kar tekel je domov.

Doma se je obril, umil, lepo počesal in skrbno oblekel. Nato je povečerjal.

Ob pol osmih se je odpravil od doma.

»Kam greš?« ga je vprašala mati nejevoljno.

»Ven. Sestanek imam.«

»Jutri je velika noč, ne pozabi na to!«

»O, ne bom pozabil!«

»H kateri maši boš šel?«

»Mislim, da k pozni.«

»Torej ne boš šel z menoj k svetemu obhajilu pri rani maši?«

»Enkrat bi rad nekoliko dlje spal,« je odvrnil Štefan, a ko je videl materino razočaranje, je dodal:

»Če bom pravočasno šel spat, potem bom šel z vami.«

ski kabel pa bo dolg okrog 700 km in bo do konca prihodnjega leta dogotovljen. Kako pomembna bo ta zveza, vedo prav dobro — Angleži.

*

Kaznovano praznoverje

V občini Subocetateji v Romuniji je razsajala v minulem poletju živalska kužna bolezen, ki je pobrala mnogo krav in konj. Praznoverno prebivalstvo je bilo prepričano, da povzroča nesrečo kalčna čarovnica in je zato ponoči odprlo tri grobove, v katere so bili malo prej pokopani tri stare kmetice. Kmetje so truplom z vilami prebodli srca in so trupla nato na pokopališču sežgali. Sedaj jih je sodna oblast pozvala na odgovor in je tri glavne krivce obsodila na daljšo ječo.